

unfoldingWord® Hebrew Bible

Daniel

Version 2.1.29

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldingWord® Hebrew Bible

2022-08-18**Date:**

2.1.29**Version:**

unfoldingWord**Published by:**

Tischendorf Greek New Testament 8th edition

2019-06-28**Date:**

2.7**Version:**

Door43**Published by:**

unfoldingWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldingWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view or send a letter to Creative Commons, <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> a copy of this license, visit PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldingWord® is a registered trademark of unfoldingWord. Use of the unfoldingWord name or logo requires the written permission of unfoldingWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldingWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldingWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivative unfoldingword.org/uhb original work by unfoldingWord is available from work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldingWord regarding your translation of this work, please contact us at [.unfoldingword.org/contact/](https://unfoldingword.org/contact/)

<https://github.com/>The unfoldingWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 International [openscriptures/morphhb](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/) .<https://git.door43.org/unfoldingWord/uhb> License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

4	Daniel
4	Chapter 1
4	Chapter 2
5	Chapter 3
6	Chapter 4
6	Chapter 5
7	Chapter 6
7	Chapter 7
8	Chapter 8
8	Chapter 9
9	Chapter 10
9	Chapter 11
10	Chapter 12
11	Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

Daniel

Chapter 1

¹ בשנת שלוש למלכות יהויקים מלך יהודה בא נבוכדנאצר מלך בבל וירושלם ויצר עליה: ² ויתן אדניו בידו את יהויקים מלך יהודה ומקצת כלי בית האלהים ויביאם ארץ שניער בית אלהיו ואת הכלים הביא בית אוצר אלהיו: ³ ויאמר המלך לאשפנז רב סרסיו להביא מבני ישראל ומזרע המלוכה ומן הפרתמים: ⁴ ולדים אשר איך בהם כל מאום וטובי מראה ומשפילים בכל חכמה וידעו דעת ומביני מדע ואשר כח בהם לעמד בהיכל המלך וללמדם ספר ולשון כשדים: ⁵ וימן להם המלך דבריו ביום מפתג המלך ומיין משתיו ולגדלם שנים שלוש ומקצתם יעמדו לפני המלך: ⁶ ויהי בהם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל ועזריה: ⁷ וישם להם שר הסרסים שמות וישם לדניאל בלטשאצר ולחנניה שדרך ולמישאל מישך ולעזריה עבד נגו: ⁸ וישם דניאל על לבו אשר לא יתגאל בפנתג המלך ויעין משתיו ויבקש משר הסרסים אשר לא יתגאל: ⁹ ויתן האלהים את דניאל לחסד ולרחמים לפני שר הסרסים: ¹⁰ ויאמר שר הסרסים לדניאל ירא אני את אדני המלך אשר מנה את מאכלכם ואת משתיכם אשר למה יראה את פניכם זעפים מן הילדים אשר כגילכם וחיבתם את ראשי למלך: ¹¹ ויאמר דניאל אל המלצר אשר מנה שר הסרסים על דניאל חנניה מישאל ועזריה: ¹² נסניא את עבדיך ימים עשרה ויתנו לנו מן הזרעים ונאכלה וימים ונשתה: ¹³ ויראו לפניך מראינו ומראה הילדים האכלים את פנתג המלך וכאשר תראה עשה עם עבדיך: ¹⁴ וישמע להם לדבר הזה וינסם ימים עשרה: ¹⁵ ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם טוב ובריאי בשר מן כל הילדים האכלים את פנתג המלך: ¹⁶ ויהי המלצר נשא את פנתגם ויין משתיהם ונתן להם זרעים: ¹⁷ והילדים האלה ארבעתם נתן להם האלהים מדע והשכל בכל ספר וחכמה ודניאל הבין בכל חזון וחלמות: ¹⁸ ולמקצת הימים אשר אמר המלך להביאם ויביאם שר הסרסים לפני נבוכדנצר: ¹⁹ וידבר אתם המלך ולא נמצא מכלם כדניאל חנניה מישאל ועזריה ויעמדו לפני המלך: ²⁰ וכל דבר חכמת בינה אשר בקש מהם המלך ומצאם עשר ידות על כל החרטמים האשפים אשר בכל מלכותו: ²¹ ויהי דניאל עד שנת אחת לכורש המלך: פ

Chapter 2

¹ ובשנת שתים למלכות נבוכדנצר חלם נבוכדנצר חלמות ותתפעם רוחו ושנתו נהיתה עליו: ² ויאמר המלך לקרא לחרטמים ולאשפים ולמכשפים ולכשדים להגיד למלך חלמתיו ויבאו ויעמדו לפני המלך: ³ ויאמר להם המלך חלום חלמתי ותפעם רוחי לדעת את החלום: ⁴ וידברו הכשדים למלך ארמית מלכא לעלמין חיי אמר חלמא לעבדיך ופשרא נחוא: ⁵ ענה מלכא ואמר לכשדיא מלתא מני אודא הן לא תהודעונו חלמא ופשרה הדמין תתעבדון ובתיכון גולי יתשמון: ⁶ והן חלמא ופשרה תהחון מתנן ובזובה ויקר שגיא תקבלון מן קדמי להן חלמא ופשרה החוני: ⁷ ענו תניבות ואמרין מלכא חלמא יאמר לעבדוהי ופשרה נהחון: ⁸ ענה מלכא ואמר מן יציב ידע אנה די עדנא אנתון זבגו כל קבל די חזיתון די אודא מני מלתא: ⁹ די הר חלמא לא תהודענו חדה תיא דתכון ומלה כדבה ושחיתיה הזמנתון למאמר קדמי עד די עדנא ישנתא להן חלמא אמרו לי ואנדע די פשרה תהחונני: ¹⁰ ענו כשדיא קדם מלכא ואמרין לא איתי אנש עליבשתא די מלת מלכא יוכל להחונה כל קבל די כל מלך רב ושליט מלה כדנה לא שאל לכל חרטם ואשף וכשדי: ¹¹ ומלתא די מלכה שאל יקורה ואחרן לא איתי די חזונה קדם מלכא להן אלהיו די מדרהון עם בשרא לא איתוהי: ¹² כל קבל דנה מלכא בנס וקצר שגיא ואמר להובדה לכל חכימי בבל: ¹³ ודתא נפלת וחכימיא מתקטלו ובעו דניאל וחברוהי להתקטלה: פ ¹⁴ באדון דניאל התיב עטא וטעם לאריון רב טבחיא די מלכא די נפק לקטלה לחכימי בבל: ¹⁵ ענה ואמר לאריון שליטא די מלכא על מה דתא מהחצפה מן קדם מלכא אדון מלתא הודע אריון לדניאל: ¹⁶ ודניאל על ובעה מן מלכא די זמן ונתרלה ופשרא להחונה למלכא: פ ¹⁷ אדון דניאל לביתה אזל ולחנניה מישאל ועזריה חברוהי מלתא הודע: ¹⁸ ורחמין למבעא מן קדם אלה שמאי על רתה דנה די לא יהבדון דניאל וחברוהי עם שאר חכימי בבל: ¹⁹ אדון דניאל בחזון די ליליא חנה גלי אדון דניאל ברג לאלה שמאי: ²⁰ ענה דניאל ואמר להוא שמה די אלהא מברך מן עלמא ועד עלמא די חכמתא וגבורתא די לה היא: ²¹ והוא מהשנא עדנא וזמניא מהעדה מלכין ומהקים מלכין יחב חכמתא לחכימין ומנדעא לידעו בינה: ²² הוא גלא עמיקתא ומסתרתא ידע מה בחשוכא ונהירא גמה שרא: ²³ לך | אלה אבהתי מהודא ומשבח אנה די חכמתא וגבורתא יתבת לי וכען הודעתני די בעינא מן די מלת מלכא הודעתנא: ²⁴ כל קבל דנה דניאל על על אריון די מני מלכא להובדה לחכימי בבל אזל | וכן אמרלה לחכימי בבל אל תהובד העלני קדם מלכא ופשרא למלכא אחוא: פ ²⁵ אדון אריון בהתבהלה הנעל לדניאל קדם מלכא וכן אמרלה די השכחת גבר מן בני גלויא די יהוד די פשרא למלכא יהודע: ²⁶ ענה מלכא ואמר לדניאל די שמה בלטשאצר האיתך כהל להודעתני חלמא די חזית ופשרה: ²⁷ ענה דניאל קדם מלכא ואמר חנה די מלכא שאל לא חכימין אשפין חרטמין גזרין יקלן להחונה למלכא: ²⁸ ברם איתי אלה בשמאי גלא רזין והודע למלכא נבוכדנצר מה די להוא באחרית יומיא חלמך וחזו ראשך על משכבך דנה הוא: פ ²⁹ אנתה מלכא רעיונך על משכבך סלקו מה די להוא אחרי דנה וגלא רזיא הודעך זה די להוא: ³⁰ ואנה לא בחכמה די איתי בי מן כל חייא רזא דנה גלי לי להן על דברת די פשרא למלכא יהודעו ורעיונו לבברך תנדע: ³¹ אנתה מלכא חנה הוית ואלו צלם חד שגיא צלמא דכן רב וזיה יתיר קאם לקבלך ורוה דחיל: ³² הוא צלמא ראשה די יתב טב חדוהי

וְדַרְעוּהִי דַי כֶּסֶף מְעוּהִי וְיִרְכַתָּהּ דַי נַחֵשׁ: ³³שְׁקוּהִי דַי פְּרָזֶל רַגְלוּהִי מִנְהוּן דַי פְּרָזֶל וּמִנְהוּן דַי חֶסֶף: ³⁴חֲזָה הַיּוֹת עַד דַי הַתְּנַזְרַת אֲבָן דַי־לֵא בִיּוֹן וּמַחַת לְצִלְמָא עַל־רַגְלוּהִי דַי פְּרָזֶל וְחֶסֶף וְהַדְקַת הַמּוֹן: ³⁵בִּאֲדוֹן דְקֻו כַּחְדָּה פְּרָזֶל חֶסֶף נַחֵשׁא כֶּסֶףא וְדִהְבֵּא וְהוּוּ קַעוּר מְרִאֲדֵרִיקוּס וּנְשָׂא הַמּוֹן רוּחָא וְכַל־אַתְר לֹא־הִשְׁתַּכַּח לְהוֹן וְאַבְנָא | דַי־מַחַת לְצִלְמָא הַנֹּת לְטוּר רַב וּמֵלַת כַּל־אַרְעָא: ³⁶דְּנָה חִלְמָא וּפְשַׁרָה נֹאמַר קְדָם־מֶלְכָא: ³⁷אַנְתָּה מֶלְכָּא מֶלֶךְ מִלְכֵיָא דַי אֱלֹה שְׁמִיָּא מַלְכוּתָא חֶסֶףא וְתַקְפָּא וְיִקְרָא יְהִבְלֵךְ: ³⁸וּבְכַל־דַי דִּארִין בְּנֵי־אֲנָשָׂא חַיּוֹת בְּרָא וְעוּף־שְׁמִיָּא יְהִב בִּידְךָ וְהַשְׁלַטְךָ בְּכֹל־הוֹן אַנְתָּה־הוּא רֹאשָׁה דַי דִּהְבֵּא: ³⁹וּבִתְרֵךְ תַּקּוּם מַלְכוּ אַחְרֵי אַרְעָא מִנְךָ וּמַלְכוּ תְּלִיתִיָּא אַחְרֵי דַי נַחֵשׁא דַי זְשֻׁלְט בְּכַל־אַרְעָא: ⁴⁰וּמַלְכוּ רִבְעִיָּה תְּהוּא תַּקִּיפָה כְּפָרְזֶלָא כַּל־קַבֵּל דַי פְּרָזֶלָא מִהַדְק וְחֶשֶׁל כְּלָא וְכַפְרָזֶלָא דַי־מְרַעַע כַּל־אַלִּין תַּדְק וְתַרַע: ⁴¹וְדַי־חַיּוֹתָהּ רַגְלֵיָּא וְאַצְבָּעֵתָא מִנְהוּן חֶסֶף דַי־פְּחָר וּמִנְהוּן פְּרָזֶל מַלְכוּ פְּלִיגָה תְּהוּוּה וּמִן־נַצְבַּתָּא דַי פְּרָזֶלָא לְהוֹאֲבָה כַּל־קַבֵּל דַי חַיּוֹתָהּ פְּרָזֶלָא מַעַרְב בְּחֶסֶף טִינָא: ⁴²וְאַצְבָּעֵתָּא רַגְלֵיָּא מִנְהוּן פְּרָזֶל וּמִנְהוּן חֶסֶף מְרַקְצַת מַלְכוּתָא תְּהוּוּה תַּקִּיפָה וּמִנְהוּ תְּהוּוּה תְּבִירָה: ⁴³דַי חַיּוֹתָהּ פְּרָזֶלָא מַעַרְב בְּחֶסֶף טִינָא מִתְעַרְבִין לְהוֹן בִּזְרַע אֲנָשָׂא וְלֹא־לְהוֹן דְּבָקוּן דְּנָה עַם־דְּנָה הַאֲכִדֵי פְּרָזֶלָא לֹא מִתְעַרְב עַם־חֶסֶףא: ⁴⁴וּבִיּוֹמֵיהוֹן דַי מֶלְכֵיָּא אֲנֹן יְקוּם אֱלֹה שְׁמִיָּא מַלְכוּ דַי לְעַלְמִין לֹא תִתְחַבֵּל וּמַלְכוּתָהּ לַעַם אַחְרָן לֹא תִשְׁתַּבַּק תַּדְק וְתַסִּיף כַּל־אַלִּין מַלְכוּתָא וְהִיא תַּקּוּם לְעַלְמֵיָּא: ⁴⁵כַּל־קַבֵּל דַי־חַיּוֹתָהּ דַי מְטוּרָא אַתְּנַזְרַת אֲבָן דַי־לֵא בִיּוֹן וְהַדְקַת פְּרָזֶלָא נַחֵשׁא חֶסֶףא וְדִהְבֵּא אֱלֹה רַב־הוֹדַע לְמֶלְכָּא מַה דַי לְהוּוּ אַחְרֵי דְנָה וְיַצִּיב חִלְמָא וּמַהִימֵן פְּשַׁרָה: ⁴⁶בִּאֲדוֹן מֶלְכָּא נְבוּכַדְנֶצַּר נָפֶל עַל־אַנְפּוּהִי וּלְדַנְיָאֵל סָגַד וּמִנְחָה וּנְיַחֲחִין אָמַר לְנַסְכָּה לַה: ⁴⁷עַנָּה מֶלְכָּא לְדַנְיָאֵל וְאָמַר מְרַקְשֵׁט דַי אֱלֹהִין הוּא אֱלֹה אֱלֹהֵיָּא וּמִרָא מַלְכִין וְגַלְה רִזּוֹן דַי וְכֹלֵת לְמַגְלָא חֲזָה דְנָה: ⁴⁸אַדּוֹן מֶלְכָּא לְדַנְיָאֵל רַב־וּמִתְנָן רַבְרַבִּין שְׂגִיָּאֵן יְהִב־לָהּ וְהַשְׁלִטָּה עַל כַּל־מְדִינַת בָּבֶל וְרַב־סַגְיָן עַל כַּל־חַיְמֵי בָּבֶל: ⁴⁹וּדַנְיָאֵל בְּעָא מִן־מֶלְכָּא וּמִנֵּי עַל עֵבְדֵּתָא דַי מְדִינַת בָּבֶל לְשַׁדְרָךְ מִשְׁךָ וְעַבְד בְּגוֹ דַּנְיָאֵל בְּתַרַע מֶלְכָּא: ^פ

Chapter 3

¹ נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלְכָּא עַבְד צֶלַם דִּידְהָב רומה אמין שתיין פתיה אמין שת אקימה בבקעת דורא במדינת בבלי² ונבוכדנצר מלכא שלח למכנש | לאחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגוריא גבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא למתא לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא: ³ באדון מתכנשין אחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגוריא גבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא וקאמין לקבל צלמא די הקים נבוכדנצר: ⁴ וכרזא קרא בחיל לכו אמרין עממיא אמיא ולשניא: ⁵ בעדנא די־תשמעון קל קרנא משרוקיאתא קיתרוס סבכא פסנתרין סומפניה וכל זני זמרא תפלון ותסגדון לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא: ⁶ ומר־די־לא יפל ויסגד בה־שעתא יתרמא לגוא אתון נורא יקדתא: ⁷ כל־קבל דנה בה־זמנא כדי שמעון כל־עממיא קל קרנא משרוקיאתא קיתרוס שבכא פסנתרין וכל זני זמרא נפלין כל־עממיא אמיא ולשניא סגדון לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא: ⁸ כל־קבל דנה בה־זמנא קרבו גברין כשדאין ואכלו קרציהון די יהודיא: ⁹ ענו ואמרין לנבוכדנצר מלכא מלכא לעלמין חיי: ¹⁰ אנתה מלכא שמת טעם די כל־אנש די־ישמע קל קרנא משרוקיאתא קיתרוס שבכא פסנתרין וסיפניה וכל זני זמרא יפל ויסגד לצלם דהבא: ¹¹ ומר־די־לא יפל ויסגד יתרמא לגוא אתון נורא יקדתא: ¹² אייתי גברין יהודאין די־מנית יתהון על־עבדידת מדינת בבלי שדרך מישך ועבד גו גבריא אלך לא־שמו עלך מלכא טעם לאלהיך לא פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדו: ¹³ באדון נבוכדנצר ברנו וחסמה אמר להייתה לשדרך מישך ועבד גו באדון גבריא אלך היתיו קדם מלכא: ¹⁴ ענה נבוכדנצר ואמר להון הצדיא שדרך מישך ועבד גו לאלהי לא איתכו פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדו: ¹⁵ כעון הו איתכו עתידו די בעדנא די־תשמעון קל קרנא משרוקיאתא קיתרוס שבכא פסנתרין וסומפניה וכל | זני זמרא תפלון ותסגדון לצלמא די־עבדת והן לא תסגדון בה־שעתה תתרמון לגוא אתון נורא יקדתא ומרהוא אלה די ישיזבנכון מר־די: ¹⁶ ענו שדרך מישך ועבד גו ואמרין למלכא נבוכדנצר לא־חסחין אנחנה על־דנה פתגם להתבוך: ¹⁷ הו איתי אלהנא די־אנחנא פלחין וכל לשיזבונתא מראתון נורא יקדתא ומר־יך מלכא ושיזב: ¹⁸ והו לא ידיע להוא־לך מלכא די לאלהיך לא־איתינא פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא נסגדו: ¹⁹ באדון נבוכדנצר התמלי חמא וצלם אנפוחי אשתנו על־שדרך מישך ועבד גו ענה ואמר למזא לאתונא ח־שבעה על די חזה למזיה: ²⁰ ולגברין גברי־חיל די בחילה אמר לכפתה לשדרך מישך ועבד גו למרמא לאתון נורא יקדתא: ²¹ באדון גבריא אלך כפתו בסרבליהון פטשיהון וכרבליהון ולבשיהון ורמיו לגוא אתון נורא יקדתא: ²² כל־קבל דנה מר־די מלת מלכא מחפצה ואתונא אזוה יתירא גבריא אלך די הסקו לשדרך מישך ועבד גו קטל המון שביבא די נורא: ²³ וגבריא אלך תלתהון שדרך מישך ועבד גו נפלו לגוא אתון נורא יקדתא מכפתיו: ²⁴ אדון נבוכדנצר מלכא תנה וקם בהתבהלה ענה ואמר להדברוהי הלא גברין תלתא רמינא לגוא נורא מכפתין ענין ואמרין למלכא יציבא מלכא: ²⁵ ענה ואמר האי־אנה חזה גברין ארבעה שרין מהלכון בגוא נורא ויכל לא־איתי בהון ורוה די רביעא דמה לבר־אלהיוס: ²⁶ באדון קרב נבוכדנצר לתרע אתון נורא יקדתא ענה ואמר שדרך מישך ועבד גו עבדוהי די־אלהא עליא פקו ואתו באדון נפקין שדרך מישך ועבד גו מרגוא נורא: ²⁷ ומתכנשין אחשדרפניא סגניא ופחותא והדברי מלכא חזון לגבריא אלך די לא־שלט נורא בגשמהון ושער ראשהון לא התחרר וסרבליהון לא שגו וריח נור לא עדת בהון: ²⁸ ענה נבוכדנצר ואמר ברין אלהון די־שדרך מישך ועבד גו די־שלח מלאכה ושיזב לעבדוהי די התרחצו עלוהי ומלת מלכא שניו ויהבו גשמיהון די לא־יפלתון ולא־יסגדון לכל־אלה להן לאלההון: ²⁹ ומני שום טעם די כל־עם אמה ולשן די־יאמר שלה על אלהון די־שדרך מישך ועבד גו לא הדמין יתעבד ביתה נולו ישתנה כל־קבל די לא איתי אלה אחרן די־יכל להצלה כדנה: ³⁰ באדון מלכא הצלח לשדרך מישך ועבד גו במדינת בבלי: ^פ

Chapter 4

1 (3:31) נבוכדנצר מלכא לכל־עממיא אמיא ולשניא די־דארין בכל־ארעא שלמכון ושגא: 12 (3:32) אתיא ותמהיא די עבד עמי אלהא עליא
 ספר קדמי להחיה: 13 (3:33) אתוהי כמה רברבין ותמהוהי כמה תקיפין מלכותה מלכות עלם ושלטנה עם־דר ודר: 4

14 (1) אנה נבוכדנצר שלה הוית בביתי ורענן בהיכלי: 15 (2) חלם חזית וידחלני והרהרין על־משכבי וחזני ראשי יבהלני: 16 (3) ומני שים טעם להנעלה קדמי לכל חכימי בכל די־פשר חלמא יהודעני: 17 (4) באדון עללין חרטמיא אשפיא כשדיא וגריא וחלמא אמר אנה קדמיהון ופשרה לא־מהודעון לי: 18 (5) ועד אחרין על קדמי דניאל די־שמה בלשטאצר כשם אלהי ודי רוח־אלהין קדישין בה וחלמא קדמוהי אמרת: 19 (6) בלשטאצר רב חרטמיא די | אנה ידעת די רוח אלהין קדישין בר וכל־רז לא־אנס לך חזני חלמי די־חזית ופשרה אמר: 10 (7) וחזני ראשי על־משכבי חזה הוית ואלו אילן בגוא ארעא ורומה שגיא: 11 (8) רבה אילנא ותקף ורומה ימטא לשמיא וחזותה לסוף כל־ארעא: 12 (9) עפיה שפיר ואנבה שגיא ומזון לכל־אבה תחותיה תטל | חיות ברא ובענפוהי ידרון צפרי שמיא ומנה יתון כל־בשרא: 13 (10) חזה הוית בחזני ראשי על־משכבי ואלו עיר וקדיש מרשמיא נחת: 14 (11) קרא בחיל וכן אמר גדו אילנא וקצצו ענפוהי אתרו עפיה ובדרו אנבה תנד חיותא מרחתוהי וצפריא מרענפוהי: 15 (12) ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו ובאסור די־פרזל ונחש בדתאא די ברא ובטל שמיא יצטבע ועם־חיותא חלקה בעשב ארעא: 16 (13) לבבה מראנושא ישון ולבב חיוה יתיבה לה ושבעה עדנין יחלפון עלוהי: 17 (14) בגזרת עירין פתגמא ומאמר קדישין שאלתא עד־דברת די ינדעון חייא די־שליט עליא במלכות אנושא ולמרדי יצבא יתננה ושפל אנשים יקום עליה: 18 (15) דנה חלמא חזית אנה מלכא נבוכדנצר ואנתה בלשטאצר פשרא | אמר כל־קבל די | כל־חכימי מלכותי לא־יכלין פשרא להודעתני ואנתה כהל די רוח־אלהין קדישין בר: 19 (16) אדון דניאל די־שמה בלשטאצר אשתומם כשעה חדה ורעינהי יבהלנה ענה מלכא ואמר בלשטאצר חלמא ופשרא אל־בהלך ענה בלשטאצר ואמר מראי חלמא לשנאיך ופשרה לעריך: 20 (17) אילנא די חזית די רבה ותקף ורומה ימטא לשמיא וחזותה לכל־ארעא: 21 (18) ועפיה שפיר ואנבה שגיא ומזון לכל־אבה תחותיה תדור חיות ברא ובענפוהי ישכנן צפרי שמיא: 22 (19) אנתה־הוא מלכא די רבית ותקפת ורבותר רבת ומטת לשמיא ושלטנך לסוף ארעא: 23 (20) ודי חזה מלכא עיר וקדיש נחת | מרשמיא ואמר גדו אילנא וחבלוהי ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו ובאסור די־פרזל ונחש בדתאא די ברא ובטל שמיא יצטבע ועם־חיות ברא חלקה עד די־שבעה עדנין יחלפון עלוהי: 24 (21) דנה פשרא מלכא וגזרת עליא היא די מטת על־מראי מלכא: 25 (22) ולך טרדין מראש וים־חיות ברא להוה מדרך ועשבא כתורין | לך יטעמון ומטל שמיא לך מצבעין ושבעה עדנין יחלפון עליך עד די־תנדע די־שליט עליא במלכות אנשא ולמרדי יצבא יתננה: 26 (23) ודי אמרו למשבך עקר שרשוהי די אילנא מלכותך לך קימה מרדי תנדע די שלטן שמיא: 27 (24) להן מלכא מלכי ישפר עליך וחסיר בצדקה פרק ועויתך במתן ענין הן תהוא ארכה לשותך: 28 (25) כלא מטא על־נבוכדנצר מלכא: פ (29) 26 (26) לקצת ירחין תרי־עשר עליהיכל מלכותא די בכל מהלך הוה: 30 (27) ענה מלכא ואמר הלא דא־היא בכל רבתא די־אנה בנייתה לבית מלכו בתקף חסי וליקר הדרי: 31 (28) עוד מלתא בפם מלכא קל מרשמיא נפל לך אמרין נבוכדנצר מלכא מלכותה עדת מנך: 32 (29) ומראשנא לך טרדין ועם־חיות ברא מדרך עשבא כתורין לך יטעמון ושבעה עדנין יחלפון עליך עד די־תנדע די־שליט עליא במלכות אנשא ולמרדי יצבא יתננה: 33 (30) בה־שעתא מלתא ספת על־נבוכדנצר ומראשנא טריד ועשבא כתורין יאכל ומטל שמיא גשמה יצטבע עד די שעה כנשרין רבה וספרוהי כצפרין: 34 (31) ולקצת יומיה אנה נבוכדנצר עיני | לשמיא נטלת ומנדעי עלי יתוב ולעליא ברכת ולתי עלמא שבתת והדרת די שלטנה שלטן עלם ומלכותה עם־דר ודר: 35 (32) וכל־דארי ארעא כלה חשיבין וכמצביה עבד בחיל שמיא ודארי ארעא ולא איתי די־ימתח בידה ויאמר לה מה עבדת: 36 (33) בה־זמנא מנדעי | יתוב עלי וליקר מלכותי הדרי וזוי יתוב עלי ולי הדברי וברבני יבעון ועל־מלכותי התקנת ורבו יתירה הוספת לי: 37 (34) כען אנה נבוכדנצר משבח ומרומם ומהדר למלך שמיא די כל־מעבדוהי קשט וארחתה די ודי מהלכין בגוא יכל להשפלה: פ

Chapter 5

1 בלשטאצר מלכא עבד לחם רב לרברבנוהי אלף ולקבל אלפא חמרא שתה: 2 בלשטאצר אמר | בטעם חמרא להיתיה למאני דהבא וכספא די הנפק נבוכדנצר אבוהי מריהכלא די בירושלם וישתון בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה: 3 באדון היתיו מאני דהבא די הנפקו מריהכלא די־בית אלהא די בירושלם ואשתיו בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה: 4 אשתיו חמרא ושבו לאלהי דהבא וכספא נחשא פחלא אעא ואבנא: 5 בה־שעתה נפקו אצבען די ידאנש וכתבן לקבל נברשתא על־גירא די־כתל היכלא די מלכא ומלכא חזה פס ידה די כתבה: 6 אדון מלכא זיויה שוהי ורעינהי יבהלנה וקטרי חרצה משתרין וארכבתה דא לזא נקשן: 7 קרא מלכא בחיל להעלה לאשפיא כשדיא וגריא ענה מלכא ואמר | לחכימי בכל די כל־אנש די־יקרה כתבה דנה ופשרה יחזני ארגונא ילבש והמונכא די־דהבא על־צוארה ותלתי במלכותא ישלט: 8 אדון עללין כל חכימי מלכא ולא־כהלין כתבא למקרא ופשרא להודעה למלכא: 9 אדון מלכא בלשטאצר שגיא מתבהל וזיויה שנין עלוהי ורברבנוהי משתבשין: 10 מלכתא לקבל מלי מלכא ורברבנוהי לבית משתיא עללת ענת מלכתא ואמרת מלכא לעלמין חיי אל־יבהלוך רעיונך וזיויך אלישתנו: 11 איתי גבר במלכותך די רוח אלהין קדישין בה וביומי אבוך נהירו ושכלתנו וחכמה כחכמת אלהין השתכחת בה ומלכא נבוכדנצר אבוך רב חרטמין אשפין כשדאין גורין הקימה אבוך מלכא: 12 כל־קבל די רוח | יתירה ומנדע ושכלתנו מפשר חלמין ואחיות אחידין ומשרא קטרין השתכחת בה בדניאל די־מלכא שם־שמה בלשטאצר כען דניאל יתקרי ופשרה יהחיה: פ (13) באדון דניאל העל קדם מלכא ענה מלכא ואמר לדניאל אנתה־הוא דניאל די־מרבני גלותא די יהוד די הוית מלכא אבי מריהוד: 14 ושמעת עליך די רוח אלהין ברך

ונהירו ושכלתנו וחכמה יתירה השתכחת בך: ¹⁵ וכלן העלו קדמי חכימיא אשפאי די כתבה דנה יקרון ופשרה להודעתני ולא כהלין פשרמלתא להחיויה: ¹⁶ ואנה שמעת עליך דיתוכל פשרין למפשר וקטרין למשרא פלן הן תוכל כתבא למקרא ופשרה להודעתני ארגונא תלבש והמונכא דידהבא על צוארך ותלתא במלכותא תשלט: ¹⁷ באדון ענה דניאל ואמר קדם מלכא מתנתר לך להוין ונבנביתר לאחרו הב ברם כתבא אקרא למלכא ופשרא אהודענה: ¹⁸ אנתה מלכא אלהא עליא מלכותא ורבותא ויקרא והדרה יהב לנבכדנצר אבוך: ¹⁹ ומרבותא די יהב ליה כל עממיא אמיא ולשניא הון זאעין ודחלין מרקדמוהי די יהוה צבא הון קטל ודי יהוה צבא הון מחא ודי יהוה צבא הון מרים ודי יהוה צבא הון משפיל: ²⁰ וכדי רם לבבה ורוחה תקפת להזדה הנחת מרפסא מלכותה ויקרה העדיו מנה: ²¹ ומר בני אנשא טריד ולבבה | עס חיותא שוי ועס ערדיא מדורה עשבא כתורין וטעמונה ומטל שמיא גשמה יצטבע עד די ידע דישליט אלהא עליא במלכות אנשא ולמדוי יצבה יהקים עליה: ²² ואנתה ברה בלשאצר לא השפלת לבבך כל קבל די כל דנה ידעת: ²³ ועל מרא שמיא | התרוממת ולמאניא די ביניה היתו קדמך ואנתה ורברבניך שגלתך ולחנתך חמרא שתין בהון ולא להי כספא ודהבא נחשא פרולא אעא ואבנא די לא חזון לא שמעין ולא ידעין שבחת ולא להא די נשמתך בידה וכל ארחתך לה לא הדרת: ²⁴ באדון מרקדמוהי שליח פסא די ידא וכתבא דנה רשים: ²⁵ ודנה כתבא די רשים מנא מנא תקל ופרסין: ²⁶ דנה פשרמלתא מנא מנה אלהא מלכותך והשלמה: ²⁷ תקל תקילתה במאניא והשתכחת חסיר: ²⁸ פרס פריסת מלכותך והיבת למדי ופרס: ²⁹ באדון | אמר בלשאצר והלבישו לדניאל ארגונא והמונכא דידהבא על צוארה והכרוזו גלוהי די להונו שליט תלתא במלכותא: ³⁰ בה בליליא קטיל בלאשצר מלכא כשדיא: פ 6

³¹ (1) ודרוש מדיא קבל מלכותא כבר שנין שתין ומרתין:

Chapter 6

¹ (2) שפר קדם דרוש והקים על מלכותא לאחשדרפניא מאה ועשרין די להון בכל מלכותא: ² (3) ועלא מנהון סרכין תלתא די דניאל חדר מנהון די להון אחשדרפניא אליו והבין להון טעמא ומלכא לא להגא נזק: ³ (4) אדון דניאל דנה הון מתנצח על סרכיא ואחשדרפניא כל קבל די רוח יתירא בה ומלכא עשית להקותה על כל מלכותא: ⁴ (5) אדון סרכיא ואחשדרפניא הון בעין עלה להשכחה לדניאל מצד מלכותא וכל עלה ושחיתה לא יכלין להשכחה כל קבל די מהימן הוא וכל שלו ושחיתה לא השתכחת עלוהי: ⁵ (6) אדון גבריא אלך אמרין די לא נהשכח לדניאל דנה כל עלה להן השכחה עלוהי בדת אלהה: ⁶ (7) אדון סרכיא ואחשדרפניא אלן הרגשו על מלכא וכן אמרין לה דרוש מלכא לעלמין חיי: ⁷ (8) אתיעטו כל | סרכי מלכותא סגניא ואחשדרפניא הדבריא ופחותא לקימה קים מלכא ולתקפה אסר די כל די יבעה וכו מלכא אלה ואנש עדיומין תלתין להן מנך מלכא יתרמא לגב אריותא: ⁸ (9) כען מלכא תקים אסרא ותרשם כתבא די לא להשניה כדת מדי ופרס די לא תעדא: ⁹ (10) כל קבל דנה מלכא דרוש רשם כתבא ואסרא: ¹⁰ (11) ודניאל כדי ידע די רשים כתבא על לביה וכוין פתיתן לה בעליתה נגד ירושלם וזמנין תלתה ביומא הוא | בך על ברכוהי ומצלא ומודא קדם אלהה כל קבל די יהוה עבד מרקדמת דנה: ¹¹ (12) אדון גבריא אלך הרגשו והשכחו לדניאל בעא ומתחנן קדם אלהה: ¹² (13) אדון קריבו ואמרין קדם מלכא על אסר מלכא הלא אסר רשמת די כל אנש די יבעה מלכא אלה ואנש עדיומין תלתין להן מנך מלכא יתרמא לגוב אריותא ענה מלכא ואמר יציבא מלתא כדת מדי ופרס די לא תעדא: ¹³ (14) אדון ענו ואמרין קדם מלכא די דניאל די מר בני גלותא די יהוד לא ישם עליך מלכא טעם ועל אסרא די רשמת וזמנין תלתה ביומא בעא בעותה: ¹⁴ (15) אדון מלכא כדי מלתא שמע שגיא באש עלוהי ועל דניאל שם כל לשיזבותה ועד מעלי שמשא הון משתדר להצלותה: ¹⁵ (16) באדון גבריא אלך הרגשו על מלכא ואמרין למלכא דע מלכא די דת למדי ופרס די כל אסר וקים די מלכא יהקים לא להשניה: ¹⁶ (17) באדון מלכא אמר והיתו לדניאל ורמו לגבא די אריותא ענה מלכא ואמר לדניאל אלהך די אנתה פלח לה בתדירא הוא ושיזבנך: ¹⁷ (18) והיתית אבן חדה ושמת על פם גבא וחתמה מלכא בעקתה ובעקת רברבוהי די לא תישנא צבו בדניאל: ¹⁸ (19) אדון אזל מלכא להיכלה ובת טות ודחון לא הנעל קדמוהי ושנתה נדת עלוהי: ¹⁹ (20) באדון מלכא בשפרפרא יקום בנגהא ובהתבהלה לגבא די אריותא אזל: ²⁰ (21) וכמקרה לגבא לדניאל בקל עציב זעק ענה מלכא ואמר לדניאל עבד אלהא חיא אלהך די אנתה פלח לה בתדירא היכל לשיזבותך מראריותא: ²¹ (22) אדון דניאל עס מלכא מלל מלכא לעלמין חיי: ²² (23) אלהי שלח מלאכה וסגר פם אריותא ולא חביוני כל קבל די קדמוהי וכו השתכחת לי ואף קדמך מלכא חבולה לא עבדת: ²³ (24) באדון מלכא שגיא טאב עלוהי ולדניאל אמר להנסקה מר גבא והסקל דניאל מר גבא וכל חבל לא השתכח בה די הימן באלהה: ²⁴ (25) ואמר מלכא והיתו גבריא אלך די יאכלו קרצוהי די דניאל ולגב אריותא רמו אנון בניהון ונשיהון ולא מטו לארעית גבא עד די שלטו בהון אריותא וכל גרמיהון הדקו: ²⁵ (26) באדון דרוש מלכא כתב לכל עממיא אמיא ולשניא די דארין בכל ארעא שלמכון ושגא: ²⁶ (27) מרקדמי שים טעם די | בכל שלטון מלכותי להון זאעין ודחלין מרקדס אלהה די דניאל די הוא | אלהא חיא וקים לעלמין ומלכותה די לא תתחבל ושלטנה עד סופא: ²⁷ (28) משויב מצל ועבד אתיו ותמהין בשמיא ובארעא די שויב לדניאל מר די אריותא: ²⁸ (29) ודניאל דנה הצלח במלכות דרוש ובמלכות כורש פרסיא: פ 6

Chapter 7

¹ בשנת חדה לבלשאצר מלך בבל דניאל חלם חזו וחזו ראשה על משכבה באדון חלמא כתב ראש מליו אמר: ² ענה דניאל ואמר חזה הנית בחזו עס ליליא וארו ארבע רוחי שמיא מגיחו לימא רבא: ³ וארבע חיון רברבו סלקו מרימא שנין דא מרדא: ⁴ קדמיתא כאריה וגפון די נשר

לה חזנה הוית עד דיימרטו גפיה ונטילת מרארעא ועל רגליו כפגש הקימת ולבב אנש יהיב לה: ⁵ וארו חיוה אחר תנינה דמיה לדב ולשטר חד הקמת ותלת עלעון בפמה בין שניה וכן אמרו לה קומי אכלי בשר שגיא: ⁶ באתר דנה חזנה הוית וארו אחר כנמר ולה גפין ארבע דייעוף על גביה וארבעה ראשין לתיולתא ושלטון יהיב לה: ⁷ באתר דנה חזנה הוית בחזני ליליא וארו חיוה רביעיה דחילה ואימתני ותקיפא יתירא ושניו דיפרול לה רברבן אכלה ומדקה ושאר אכלה ורפסה והיא משניה מן כל חיותא די קדמיה וקרניו עשר לה: ⁸ משתכל הוית בקרניא ואלו קרני אחר זעירה סלקת ביניהו ותלת מן קרניא קדמיתא אתערקו מן קדמיה ואלו עיניו כעניו אנשא בקרניא דא ופס ממלל רברבן: ⁹ חזנה הוית עד די כוסון רמיו ועתיק יומין יתב לבושה | כתלג חזר ושער ראשה כעמר נקא כרסיה שביבין דינור גלגלוהי נור דלק: ¹⁰ נהר דינור נגד ונפק מן קדמוהי אלף אלפים ושמשוה ורבו רבון קדמוהי וקומון דינא יתב וספרין פתיחו: ¹¹ חזנה הוית באדון מן קל מליא רברבתא די קרנא ממללה חזנה הוית עד די קטילת חיותא והובד גשמה ויהיבת ליקדת אשא: ¹² ושאר חיותא העדיו שלטנהוון וארכה בחסין יהיבת להון עד זמן ועדן: ¹³ חזנה הוית בחזני ליליא וארו עסעגני שמיא כבר אנש אתה הנה ועד עתיק יומיא מטה וקדמוהי הקרבוהי: ¹⁴ ולה יהיב שלטון ויקר ומלכו וכל עממיא אמיא ולשניא לה ופלוחן שלטנה שלטן עלם דיילא ועדה ומלכותה דיילא תתחבל: ¹⁵ אתקרית רותי אנה דניאל בגוא נדנה וחזני ראשי ובהלני: ¹⁶ קרבת על חד מן קאמיא ויצביא אבעא מנה על כל דנה ואמר לי ופשר מליא יהודעני: ¹⁷ אלין חיותא רברבתא די אנון ארבע ארבעה מלכין וקומון מרארעא: ¹⁸ ויקבלון מלכותא קדישי עליונין וחסנון מלכותא עד עלמא ועד עלם עלמאי: ¹⁹ אדון צבית ליצביא על חיותא רביעיתא די הנות שניה מן כלהון דחילה יתירה שניה דיפרול וספריה דינחש אכלה מדקה ושאר אכלה ורפסה: ²⁰ ועל קרניא עשר די בראשה ואחר די סלקת ונפלו מן קדמיה תלת וקרנא דפן ועיניו לה ופס ממלל רברבן וחזנה רב מן חברתה: ²¹ חזנה הוית וקרנא דפן עבדה קרב עם קדישין ויכלה להון: ²² עד דיאתה עתיק יומיא ודינא יהיב לקדישי עליונין וזמנא מטה ומלכותא חסנון קדישין: ²³ כן אמר חיותא רביעיתא מלכו רביעיה תהוא בארעא די תשא מן כל מלכותא ותאכל כל ארעא ותדושנה ומדקנה: ²⁴ וקרניא עשר מנה מלכותה עשרה מלכין וקומון ואחרון יקום אחריהון והוא ישנא מן קדמיה ותלתה מלכין יהשפל: ²⁵ ומליון לצד עליא ימלל ולקדישי עליונין בלא ויסבר להשניה זמנין ודת ויתהבון בידה עד עתון ועדנין ופלג עתון: ²⁶ ודינא יתב ושלטנה יהעדון להשמרה ולהובדה עד סופא: ²⁷ ומלכותה ושלטנה ורבותא די מלכות תחוח כל שמיא יהיבת לעם קדישי עליונין מלכותה מלכות עלם וכל שלטנה לה ופלוחן וישתמעון: ²⁸ עד כה סופא די מליתא אנה דניאל שגיא | רעיוני ובהלני וזיוו וישתמעון עלי ומליתא בלבי נטר: ²⁹

Chapter 8

¹ בשנת שלוש למלכות בלאשצר המלך חזון נראה אלי אני דניאל אחרי הנראה אלי בתחלה: ² ואראה בחזון ויהי בראתי ואני בששון הבירה אשר בעילם המדינה ואראה בחזון ואני הייתי על אובל אולי: ³ ואשא עיני ואראה והנה | איל אחד עמד לפני האבל ולו קרנים והקרנים גבוהות והאחת גבהה מן השנית והגבהה עלה באחרונה: ⁴ ראיתי את האיל מנגח ומה וצפונה ונגבה וכל חיות לא יעמדו לפניו ואין מציל מידו ועשה כרצונו והגדיל: ⁵ ואני | הייתי מבין והנה צפיר העזים בא מן המערב על פני כל הארץ ואין נוגע בארץ והצפיר קרן חזות בין עיניו: ⁶ ויבא עד האיל בעל הקרנים אשר ראיתי עמד לפני האבל וירץ אליו בחמת כחו: ⁷ וראיתיו מגיע | אצל האיל ויתמרמר אליו וך את האיל וישבר את ישתי קרניו ולא היה כח באיל לעמד לפניו וישליכהו ארצה וירמסהו ולא היה מציל לאיל מידו: ⁸ וצפיר העזים הגדיל עד מאד וכעצמו נשברה הקרן הגדולה ותעלנה חזות ארבע תחתייה לארבע רוחות השמים: ⁹ ומן האחת מהם יצא קרן אחת מצעירה ותגדיל יתר אל הנגב ואל המזרח ואל הצב: ¹⁰ ותגדל עד צבא השמים ותפל ארצה מן הצבא ומן הכוכבים ותרמסם: ¹¹ ועד שר הצבא הגדיל וממנו הרים התמיד והשלך מכוון מקדשו: ¹² וצבא תנח על התמיד בפשע ותשלך אמת ארצה ועשתה והצליחה: ¹³ ואשמעה אחד קדוש מדבר ואמר אחד קדוש לפלמוני המדבר עד מתי החזון והפשע שמם תת וקדש וצבא מרמס: ¹⁴ ואמר אלי עד ערב בקר אלפים ושלוש מאות ונצדק קדש: ¹⁵ ויהי בראתי אני דניאל את החזון ואבקשה בינה והנה עמד לנגדי כמראה גבר: ¹⁶ ואשמע קול אדם בין אולי ויקרא ויאמר גבריאל הבן להלו את המראה: ¹⁷ ויבא אצל עמדי ויבאון נבלתי ואפלה על פני ואמר אלי הבן בראדם כי לעת קץ החזון: ¹⁸ ובדברו עמי נדמתי על פני ארצה ונעבתי ועמיתני על עמדי: ¹⁹ ויאמר הנני מודיעך את אשר יהיה באחרית הזעם כי למועד קץ: ²⁰ האיל אשר ראית בעל הקרנים מלך מדי ופרס: ²¹ והצפיר השעיר מלך יון והקרן הגדולה אשר בירעניו הוא המלך הראשון: ²² והנשברת ומעמדנה ארבע תחתייה ארבע מלכות מגוי ועמדנה ולא בכחו: ²³ ובאחרית מלכותם כהתם הפשעים ועמד מלך עד פנים ומבין חידות: ²⁴ ועצם כחו ולא בכחו ונפלאות ישחית והצליח ועשה והשחית עצומים ועם קדשים: ²⁵ ועל שכלו והצליח מרמה בידו ובלבבו יגדיל ובשלוחו ישחית רבים ועל שרשרים יעמד ובאפס יד ושבר: ²⁶ ומראה הערב והבקר אשר נאמר אמת הוא ואתה סתם החזון כי לימים רבים: ²⁷ ואני דניאל נהייתי ונחליתי ימים ואקום ואעשה את מלאכת המלך ואשתומם על המראה ואין מבין: ²⁸

Chapter 9

¹ בשנת אחת לדרוש בראש חשוון מזרע מדי אשר המלך על מלכות כשדים: ² בשנת אחת למלכו אני דניאל בינתי בספרים מספר השנים אשר היה דבר יהוה אלי וירמיה הנביא למלאות לחרבות ירושלם שבעים שנה: ³ ואתנה את פני אל אדני האלהים לבקש תפלה ותחנונים צום ושק ואפר: ⁴ ואתפללה ליהוה אלהי ואתודעה ואמרה אנא אדני האל הגדול והנורא שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו:

⁵ חטאנו ועינו והרשענו ומרדנו וסור ממצותך וממשפטך: ⁶ ולא שמענו אל עבדך הנביאים אשר דברו בשמך אל מלכינו שרינו ואבותינו ואל כל עם הארץ: ⁷ לך אדני הצדקה ולנו בשת הפנים כיום הזה לאיש יהודה וליושב ירושלים ולכל ישראל הקרבים והרחקים בכל הארצות אשר הדיחתם שם במעלם אשר מעל-בך: ⁸ והוה לנו בשת הפנים למלכינו לשרינו ולאבותינו אשר חטאנו לך: ⁹ לאדני אלהינו הרחמים והסלחות כי מרדנו בו: ¹⁰ ולא שמענו בקול יהוה אלהינו ללכת בתורתו אשר נתן לפנינו ביד עבדיו הנביאים: ¹¹ וכל ישראל עברו את-תורתך וסור לבלתי שמוע בקלך ותתך עלינו האלה והשבעה אשר כתובה בתורת משה עבד האלהים כי חטאנו לו: ¹² ויקם את-דבריו | אשר-דבר עלינו ועל שפטינו אשר שפטונו להביא עלינו רעה גדלה אשר לא נעשתה תחת כל השמים כאשר נעשתה בירושלם: ¹³ כאשר כתוב בתורת משה את כל-הרעה הזאת באה עלינו ולא-חלינו את-פני | יהוה אלהינו לשוב מעוננו ולהשכיל באמתך: ¹⁴ וישקד יהוה על-הרעה ויביאה עלינו כי-צדיק יהוה אלהינו על-כל-מעשיו אשר עשה ולא שמענו בקלו: ¹⁵ ועתה | אדני אלהינו אשר הוצאת את-עמך מארץ מצרים ביד חזקה ומעשלק. שם כיום הזה חטאנו רשענו: ¹⁶ אדני ככל-צדקתך ישבנא אפך וחמתך מעירך וירושלם הרקדשך כי בחטאינו ובעונות אבותינו ירושלם ועמך. לחרפה לכל סביבותינו: ¹⁷ ועתה | שמע אלהינו את-תפלת עבדך ואל-תחנונו והאר פניך על-מקדשך השמים למען אדני: ¹⁸ הטא אלהי | אנך ושמע פקוחה עינך וראה שממתינו והעיר אשר-נקרא שמך עליה כי | לא על-צדקתינו אנחנו מפילים תחנונו לפניך כי על-רחמך הרבים: ¹⁹ אדני | שמע אדני | סלחה אדני הקשיבה ועשה אל-תאמר למענך אלהי כי-שמך נקרא על-עירך ועל-עמך: ²⁰ ועוד אני מדבר ומתפלל ומתודה חטאתי וחטאת עמי ישראל ומפיל תחנוני לפני יהוה אלהי על הרקדש אלהי: ²¹ ועוד אני מדבר בתפלה והאיש גבריאל אשר ראיתי בחזון בתחלה מערף בערף נגע אלי כעת מנחת-ערב: ²² וכן וידבר עמי ויאמר דניאל עתה יצאתי להשכילך בינה: ²³ בתחלת תחנוניך יצא דבר ואני באתי להגיד כי חמודות אתה ובין בדבר והבן במראה: ²⁴ שבועים שבועים נחתך על-עמך | ועל-עיר קדשך לכלא הפסע ולחתם חטאות ולכפר עון ולהביא צדק עלמים ולחתם חזון ונביא ולמשח קדש קדשים: ²⁵ ותדע ותשכל מרמץא דבר להשיב ולבנות ירושלם עד-משיח נגיד שבועים שבועה ושבועים ששים ושנים תשוב ובננתה רחוב וחרוץ ובזוק העתים: ²⁶ ואחרי השבועים ששים ושנים יכרת משיח ואין לו והעיר והקדש ושחית עם נגיד הבא וקצו בשטף ועד קץ מלחמה נחרצת שממות: ²⁷ והגביר ברית לרבים שבוע אחד וחצי השבוע ישבית | זבח ומנחה ועל כנף שקוצים משמים ועד-כלה ונחרצה תתך על-שמים פ:

Chapter 10

¹ בשנת שלוש לכוּרש מלך פרס דבר נגלה לדניאל אשר-נקרא שמו בלטשאצר ואמת הדבר וצבא גדול ובין את-הדבר ובינה לו במראה: ² בימים ההם אני דניאל הייתי מתאבל שלשה שבועים ימים: ³ לחם חמדות לא אכלתי ובשר ויין לא-בא אלי | וסוך לא-סכתי עד-מלאות שלשת שבועים ימים: ⁴ וביום עשרים וארבעה לחדש הראשון ואני הייתי על יד הנהר הגדול הוא חזקל: ⁵ ואשא את-עיני וארא והנה איש אחד לבוש בדים ומתניו חגרים בכתם אופו: ⁶ וגויתו כתרשיש ופניו כמראה ברק ועיניו כלפידים אש וזרעתינו ומרגלותיו כעין נחשת קלל וקולו דבריו כקול המון: ⁷ וראיתי אני דניאל לבדי את-המראה והאנשים אשר היו עמי לא ראו את-המראה אבל חרדה גדלה נפלה עליהם ויברחו בהחבא: ⁸ ואני נשארתי לבדי ואראה את-המראה הגדלה הזאת ולא נשאר-בי כח והודי נהפך עלי למשחית ולא עצרתי כח: ⁹ ואשמע את-קול דבריו וכשמעתי את-קול דבריו ואני הייתי נרדם על-פני ופני ארצה: ¹⁰ והנה יד נגעה בי ותניעני על-ברכי וכפות ידי: ¹¹ ויאמר אלי דניאל איש-חמדות הבן בדברים אשר אנכי דבר אליך ועמד על-עמדך כי עתה שלחתי אליך ובדברו עמי את-הדבר הזה עמדתי מרעיד: ¹² ויאמר אלי את-תירא דניאל כי | מריהים הראשון אשר נתת את-לבך להבין ולהתענות לפני אלהיך נשמעו דברך ואני-באתי בדברך: ¹³ וישר | מלכות פרס עמד לנגדי עשרים ואחד יום והנה מיכאל אחד השרים הראשנים בא לעזרני ואני נותרתי שם אצל מלכי פרס: ¹⁴ ובאתי להבינך את אשר-יקרה לעמך באחרית הימים כי-עוד חזון לימים: ¹⁵ ובדברו עמי כדברים האלה נתתי פני ארצה ונאלמתי: ¹⁶ והנה כדמות בני אדם נגע על-שפתי ואפתח-פי ואדברה ואמרה אל-העמד לנגדי אדני במראה נהפכו צירי עלי ולא עצרתי כח: ¹⁷ והיך יוכל עבד אדני זה לדבר עם-אדני זה ואני מעתה לא-יעמד-בי כח ונשמה לא נשאר-בי: ¹⁸ ויסף ויגע-בי כמראה אדם ויחזקני: ¹⁹ ויאמר את-תירא איש-חמדות שלום לך חזק וחזק ובדברו עמי התחזקתי ואמרה ידבר אדני כי חזקתני: ²⁰ ויאמר הידעת למה-באתי אליך ועתה אשוב להלחם עם-שר פרס ואני יוצא והנה שר-יין בא: ²¹ אבל אגיד לך את-הרשום בכתב אמת ואין אחד מתחזק עמי על-אלה כי אם-מיכאל שרכם פ:

Chapter 11

¹ ואני בשנת אחת לדריוש המדי עמדי למחזיק ולמעוז לו: ² ועלתה אמת אגיד לך הנה-עוד שלשה מלכים עמדים לפרס והרביעי יעשיר עשר-גדול מכל וכחזקתו בעשרו ועיר הכל את מלכות יון: ³ ועמד מלך גבור ומשל ממשל רב ועשה כרצונו: ⁴ וכעמדו תשבר מלכותו ותחץ לארבע רוחות השמים ולא לאחירתו ולא כמשלו אשר משל כי תנשת מלכותו ולאחרים מלבד-אלה: ⁵ ויחזק מלך-הנגב ומרשריו ויחזק עליו ומשל ממשל רב ממשלתו: ⁶ ולקץ שנים יתחברו וכת מלך-הנגב תבוא אל-מלך הצפון לעשות מישרים ולא-תעצר כוח הזרוע ולא יעמד זרעו ותנתן היא ומביאה והילדה ומחזקה בעתים: ⁷ ועמד מוצר שרשיה כנן ויבא אל-החיל ויבא במעוז מלך הצפון ועשה בהם והחזיק: ⁸ וגם אלהיהם עם-נסכיהם עם-כלי חמדתם כסף וזהב בשבי יבא מצרים והוא שנים יעמד ממלך הצפון: ⁹ ויבא במלכות מלך הנגב וישב אל-אדמתו: ¹⁰ ובנו יתגרו ואספו המון חילים רבים ויבא בוא ושטף ועבר וישב ויתגרו עד-מזעה: ¹¹ ויתמרמר מלך הנגב ויצא ונלחם עמו עם-מלך הצפון

והעמיד המון רב ונתן ההמון בידו: ¹² ונשא ההמון ירום ולבבו והפיל רבאות ולא יעוז: ¹³ ושב מלך הצפון והעמיד המון רב מן הראשון ולקץ העתים שנים יבוא בוא בחיל גדול וברכוש רב: ¹⁴ ובעתים ההם רבים יעמדו על מלך הנגב ובניו | פריצו עמך ינשאו להעמיד חזון ונכשלו: ¹⁵ ויבא מלך הצפון וישפרך סוללה ולכד עיר מבצרות וזרעות הנגב לא יעמדו ועם מבחריו ואין כח לעמד: ¹⁶ ויעש הבא אליו כרצונו ואין עומד לפניו ועמד בארץ הצבי וכלה בידו: ¹⁷ וישם | פניו לבוא בתקופ כל מלכותו וישרים עמו ועשה ובת הנשים יתרו לו להשחיתה ולא תעמד ולא יל זהיה: ¹⁸ וישב | פניו לאיים ולכד רבים והשבית קצין חרפתו לו בלתי חרפתו וישב לו: ¹⁹ וישב פניו למעוזו ארצו ונכשל ונפל ולא ימצא: ²⁰ ועמד על כנו מעביר נוגש הדר מלכות ובימים אחדים ישבר ולא באפים ולא במלחמה: ²¹ ועמד על כנו נבזה ולא נתנו עליו הוד מלכות ובא בשלחה והחזיק מלכות בחלקקות: ²² וזרעות השטף ישטפו מלפניו וישברו וגם נגיד ברית: ²³ ומן התחברות אליו יעשה מרמה ועלה ועצם במעט גוי: ²⁴ בשלחה ובמשמנו מדינה יבוא ועשה אשר לא עשו אבתיו ואבות אבתיו בזה ושלל ורכוש להם יחזרו ועל מבצרים יחשב מחשבתיו ועדעת: ²⁵ ויער כחו ולבבו על מלך הנגב בחיל גדול ומלך יתגרה למלחמה בחיל גדול ועצום עד מאד ולא יעמד כיוחשבו עליו מחשבות: ²⁶ ואכלי פת בגו וישברו ויחילו וישטוף ונפלו חללים רבים: ²⁷ ושניהם המלכים לבבם למרע ועל שלחן אחד כזב ידברו ולא תצלח ייעוד קץ למועד: ²⁸ וישב ארצו ברכוש גדול ולבבו על ברית קדש ועשה ושב לארצו: ²⁹ למועד ישוב ובא בנגב ולא תהיה כראשנה וכאחרנה: ³⁰ ובאו בו ציים כמים ונכאה ושב ועם על ברית קודש ועשה ושב ויבו על עזבי ברית קדש: ³¹ וזרעים ממנו יעמדו וחללו המקדש המעוז והסירו התמיד ונתנו השקוף משומם: ³² ומרשיעי ברית יחניף בחלקות ועם ידעו אלהיו יחזקו ועשו: ³³ ומשכילי עם יבינו לרבים ונכשלו בחרב ובלהבה בשבי ובבזה ימים: ³⁴ ובהכשלים יעזרו עזר מעט ונלוו עליהם רבים בחלקקות: ³⁵ ומן המשכילים יכשלו לצרוף בהם ולברר וללבו ערעת קץ כיעוד למועד: ³⁶ ועשה כרצונו המלך ויתרום ויתגדל על כל אל ועל אל אלים ודבר נפלאות והצליח עד כלה ועם כי נחרצה נעשתה: ³⁷ ועל אלהי אבתיו לא יבין ועל חמדת נשים ועל כל אלוה לא יבין כי על כל יתגדל: ³⁸ ולא לה מעזים על כנו וכבד ולא ללוה אשר לא ידעהו אבתיו וכבד בזהב ובכסף ובאבן יקרה ובחמדות: ³⁹ ועשה למבצרי מעזים עם אלוה נכר אשר הכיר ירבה כבוד והמשילים ברבים אדמה יחלק במחיר: ⁴⁰ ובעת קץ יתנגח עמו מלך הנגב וישתער עליו מלך הצפון ברכב ובפרשים ובאניות רבות ובא בארצות ושטף ועבר: ⁴¹ ויבא בארץ הצבי ורבות יכשלו ואלה ימלטו מידו אדם ומואב וראשית בני עמון: ⁴² וישלח ידו בארצות וארץ מצרים לא תהיה לפליטה: ⁴³ ומשל במכמני הזהב והכסף ובכל חמדות מצרים ולבים וכשים במצעדיו: ⁴⁴ ושמועות יבהלו ממזרח ומצפון ויצא בחמא גדלה להשמיד להחרים רבים: ⁴⁵ ויטע אהלי אפדונו בין ימים להרצבי קדש ובא עד קצו ואין עוזר לו:

Chapter 12

¹ ובעת ההיא יעמד מיכאל השר הגדול העמד על בני עמך והיתה עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר: ² ורבים מישגי אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם: ³ והמשכילים יזירו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד: ⁴ פ ואתה דניאל סתם הדברים וחתם הספר עדעת קץ ושטפו רבים ותרבה הדעת: ⁵ וראיתי אני דניאל והנה שנים אחרים עמדים אחד הנה לשפת היאר ואחד הנה לשפת היאר: ⁶ ויאמר לאיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר עדמתי קץ הפלאות: ⁷ ואשמע אתה איש | לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר וירם מיניו ושמאלו אל השמים וישבע בתי העולם כי למועד מועדים וחצי וכילות נפץ ידעם קדש תכלינה כל אלה: ⁸ ואני שמעתי ולא אבין ואמרה אדני מה אחרית אלה: ⁹ ויאמר לך דניאל כי יסתמים וחתמים הדברים עדעת קץ: ¹⁰ ותבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו כל רשעים והמשכילים יבינו: ¹¹ ומעת הוסר התמיד ולתת שקוף שמים ימים אלף מאתים ותשעים: ¹² אשרי המחכה ויגיע לימים אלף שלש מאות שלשים וחמשה: ¹³ ואתה לך לקץ ותנוח ומעמד לגרלך לקץ הימין:

Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

eBible.org

Clint Yale

Dr. Maurice A. Robinson

Ulrik Sandborg-Petersen

Door43 World Missions Community